

navnlig Indførelsen af Week-end, uden at den dermed følgende Overskridelse af den normale daglige Arbejdstid paa 8 Timer betragtes som Overarbejde. For Jernbanetransport er det nødvendigt, at der gives Adgang til en videregaaende Omlægning af den daglige Arbejdstid; man har derfor tilføjet en hertil sigtende Bestemmelse.

Til § 3.

Da det er en Selvfølge, at Arbejdere og Arbejdsgivere, der staar udenfor Organisationerne, ikke bør være undtagne fra Forbudet mod Overarbejde, har man optaget en Bestemmelse herom i Stk. 2.

Til § 4.

I denne Paragraf omhandles de Tilfælde, hvor Overarbejde af tekniske eller økonomiske Grunde er nødvendigt og derfor bør tillades.

Det under a) nævnte Overarbejde omfatter særlig Ulykkestilfælde (Maskinskade, Oversvømmelser, Brand ell. lign.).

Det under b) anførte har Henblik paa indledende og supplerende Beskæftigelse, saasom Arbejdets Tilrettelæggelse, Rengøring, regelmæssige Reparationer o. lign.

Under c) falder saadanne Tilfælde, hvor det paa Grund af Sæsonkrav eller Overholdelse af Leveringsfrister er nødvendigt, at der arbejdes ud over den normale Arbejdstid.

En Forudsætning for, at det under b) og c) nævnte Overarbejde er tilladt, er det dog, at der er Enighed mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne om, at Arbejde af denne Art udføres som Overarbejde.

Bestemmelsen under d) refererer sig til saadanne Tilfælde, hvor det er teknisk eller økonomisk nødvendigt, at enkelte af de i Virksomheden arbejdende Arbejdere af særlige, i det forudgaaende ikke omtalte, Grunde anvendes til Overarbejde. Det er tilstrækkeligt, at der i dette Tilfælde er Enighed mellem paagældende Arbejdere og Arbejdsgiveren.

Til § 5.

Tilladt Overarbejde skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Timer indenfor den normale Arbejdstid („afspadseres“),

med mindre det i det enkelte Tilfælde kan paavises, at en saadan Udligning ikke vil resultere i, at der skaffes arbejdsløse Arbejdere Beskæftigelse. Den Indskrænkning i den daglige Arbejdstid, som paa Grund af Vejrets eller Sæsonens Indflydelse vilde være indtraadt uafhængig af det ydede Overarbejde, betragtes ikke som Udligning af Overarbejde. Den Ledighed, som f. Eks. Murere kan faa af disse Grunde, kan derfor ikke betragtes som Udligning af præstet Overarbejde.

Til § 6.

Disse Regler om Opslag m. v. er nødvendige for at muliggøre en Kontrol med det præsterede Overarbejde.

Til § 7.

Man mener, at det vil være fremmende for Udvalgets Virksomhed, at dette — foruden af Formanden — kun bestaar af 2 Medlemmer, 1 fra hver Side.

Da det ikke kan paaregnes, at en højere Instans har bedre Betingelser for at træffe den rette Afgørelse af de heromhandlede Spørgsmaal end Udvalget, foreslaas det, at dettes Afgørelser er endelige.

Til § 8.

Det følger af § 3, Stk. 2, at en Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisations Beføjelse med Hensyn til Paatale maa gælde, selv om der for paagældende lokale Arbejdsomraade maatte mangle en Organisation.

I alle Tilfælde har den Organisation, hvorunder Arbejdet efter sin Natur nærmest falder, Paataleret.

Til § 9.

Da denne Lov er affødt af den ekstraordinære Arbejdsløshedssituation, har man foreslaaet, at den ophører, naar Arbejdsløsheden igen er mere normal. Det er derfor foreslaaet, at den ophører, naar Arbejdsløsheden i et Kalenderaar har været lavere end i 1930.

Selv om det i Løbet af et bestemt Aar maatte kunne forudses, at Arbejdsløsheden vil blive lavere end i 1930, vil Loven dog først ophøre, naar den af det statistiske Departement beregnede Arbejdsløshedsprocent for Aaret foreligger, og Lovens Ophør derefter bekendtgøres af Socialministeren.